

kan bestemme, hvilken uddannelse den unge skal gå i gang med. Det er sådan, at jobcenteret skal bede om den unges ønsker til uddannelse, og hvis den unge har flere forskellige ønsker, så skal han eller hun prioritere dem, og så er der altså også en uddannelse, som er på førstestpladsen.

Men som sagt kan jobcenteret i sidste ende beslutte, hvilken uddannelse den unge skal gå i gang med, under hensyntagen til hvor der er mangel på arbejdskraft, og der må jeg altså sige, at det simpelt hen strider imod det frihedsbegreb, som vi ellers normalt har, hvor den enkelte selv beslutter, hvad vedkommende vil uddanne sig til. Det er efter mine begreber en helt elementær rettighed, som vi har i vores samfund, og jeg mener da også, at det indgår i den frihedstænkning, som man normalt har ved officielle og højtidelige lejligheder i regeringspartiet Venstre. Derfor forekommer det mig da meget underligt, at der kommer et lovforslag, som bryder med det frihedsbegreb. Jeg må også sige, at når den her tvang med hensyn til uddannelsesvalg optræder i det her lovforslag, undrer det mig også i forbindelse med alle de øvrige forligspartier.

Når man læser høringssvarene, kan man se, at det lige præcis er det, LO kritiserer, nemlig at jobcentrene får en myndighedsrolle ved den unges uddannelsesvalg. At blive pålagt at tage en uddannelse, man ikke ønsker, er simpelt hen ikke konstruktivt. Der er ikke det engagement til stede, som er nødvendigt, for at det kan blive bæredygtigt. Dansk Socialrådgiverforening tror derfor – skriver de i deres høringssvar – at der er en hel del unge, som vil droppe ud af uddannelsen igen, simpelt hen fordi de kommer ind på en forkert hylde.

FTF peger på – og det er jeg og vi i SF enige med FTF i – at uddannelsesstilbud skal gives med udgangspunkt i den enkeltes ønsker og forudsætninger og arbejdsmarkedets behov, men i sidste ende skal den enkelte unge selv kunne vælge. Så det rejser altså spørgsmålet, om ikke man kan dele lovforslaget op og tage det her punkt og visse andre ting ud og over i et andet lovforslag.

Et andet punkt, som vi også mener man skal kigge nærmere på under udvalgsarbejdet, er de straffe, man får, hvis ikke man tager imod de tilbud, som man bliver givet af jobcenteret. Der kan være en problematik om, om nogle af de straffe er for hårde.

Men for at opsummere har vi i SF roser til forslaget om afbureaukratisering, det er rigtig godt, men vores holdning er afventende, idet vi gerne vil have fjernet nogle af de her tidsler og have flyttet dem over i et andet lovforslag. Jeg er meget interesseret i at høre ministerens svar på, om det kan lade sig gøre, når vi når dertil.

Kl. 16:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Knud Kristensen som ordfører.

Kl. 16:47

(Ordfører)

Knud Kristensen (KF):

Lovforslag nr. L 183 er et forslag om ændring af en aktiv beskæftigelsesindsats, om arbejdsløshedsforsikring, om aktiv socialpolitik og om integration af udlændinge i Danmark. Det er et forslag om afbureaukratisering og forenkling af reglerne om aktivivering af unge, om sanktioner for kontant- og starthjælpsmodtagere samt forenkling af sagsbehandlingen i forbindelse med jobcentres modtagelse af borgere.

På beskæftigelsesområdet er reglerne gennem årene blevet ændret og justeret ved forskellige politiske aftaler. Ændringerne har haft bestemte formål på de forskellige tidspunkter, og det har resulteret i, at systemet er blevet kompliceret. Dels er det svært at forstå for den ledige, dels er det et tungt administrationssystem for medarbejderne i jobcentrene. For at skabe sammenhængskraft mellem de politiske mål, for at få de ledige hurtigere i job og for at lette dagligdagen i jobcentrene skal der ske en forenkling af reglerne og en formindskelse af bureaukratiet på beskæftigelsesområdet. Det er en plan, regeringen søsatte i begyndelsen af 2007.

Hele projektet tager udgangspunkt i forslag fra medarbejdere og ledere i jobcentrene. Alle jobcentre fik mulighed for at komme med forslag til forenkling af såvel regler som procedurer. Der blev iværksat konferencer, hvor de mange forslag blev diskuteret og behandlet. Der fremkom i alt 169 forslag. Halvdelen af forslagene kunne gennemføres administrativt, og en stor del af dem er allerede gennemført. En lang række af de øvrige forslag kunne gennemføres i jobcentrene, da de handlede om sagsgange, som kunne ændres lokalt.

Der blev valgt fire hovedområder, hvor der var enighed om, at der var et særligt forenklingspotentiale, som krævede lovændringer, og det var ungereglerne, sanktionsområdet, syge-